RAZGLEDNA POT od Podčetrtka do Olimja

Pohode članov UTŽO organiziramo tako, da bi spoznali čim več krajev v naši prelepi Sloveniji. Tako smo se v marcu odpravili na Kozjansko. Vedno sem presenečena, koliko različnih obrazov ima naša domovina. Od stisnjene, ozke Baške Grape, kjer smo bili v februarju, do prostranih razgledov po mehkih, zaobljenih gričih Kozjanskega.

Po ozki in precej vijugasti cesti smo se pripeljali v Podčetrtek. S pohodom smo začeli nad Podčetrtkom in se povzpeli do gradu Podčetrtek, ki ga trenutno obnavljajo. Leseni stebri ob poti se kar šibijo od tablic z nazivi poti, ki so pritrjene nanje: Marijina, Emina in Slomškova romarska pot, Vinska, Lovska, Grajska pot, Razgledna pot, Dolga pot, Sončna pot … se prepletajo, tako da ne veš več po kateri hodiš.
Mi smo hodili po svoji, ker je Slomškova, ki je bila v planu, skoraj cela po asfaltu. Po makadamski in nato gozdni poti smo prišli do Zavetišča Šmarnica na Mali Rudnici, od koder je razgled za bogove.

Skupina na Mali Rudnici foto: Milojka

Po krajšem počitku smo nadaljevali do razglednega, 35 m visokega Stolpa zdravja in veselja na Silavcu in se po želji lahko povzpeli nanj. Sončen dan je omogočal pogled vse do Alp, Pohorja, Hrvaškega Zagorja, prepoznali smo Kum, Donačko goro, Boč. Tu je bila najvišja točka in cilj našega pohoda.

Pri Stolpu zdravja in veselja foto: Milojka

Po okrepčilu in počitku je sledil le še spust do ceste in po njej do Koče pri čarovnici, kjer nas je čakal avtobus. Zapeljali smo se do Minoritskega samostana Olimje in si ogledali: cerkev Marije Vnebovzetne, staro lekarno, vrt zdravilnih rastlin ter čokoladnico – njam, njam.

Brez obvezne malice, ob doplačilu v eni od kozjanskih gostiln ni šlo. Pozno popoldne smo se prijetno utrujeni vrnili domov.

Milojka Vitez